

PISMO SVETOG OCA FRANJE KARDINALU KURTU KOCHU
U POVODU 25. GODIŠNJICE ENCIKLIKE UT UNUM SINT
(DA BUDU JEDNO)

Dragom bratu
kardinalu Kurtu Kochu
predsjedniku Papinskog vijeća za promicanje jedinstva kršćana

361

Sutra se navršava dvadeset pet godina otkako je sv. Ivan Pavao II. potpisao encikliku *Ut unum sint* (*Da budu jedno*). S pogledom upravljenim prema Jubileju 2000. godina kršćanstva, želio je da u hodu prema trećem tisućljeću, Crkva bude svjesna molitve svoga Učitelja i Gospodina: „Da budu jedno!“ (usp. *Iv* 17, 21). Zato je napisao tu encikliku koja „na nepovratan način“ (*UUS*, 3) potvrđuje ekumenski napor Katoličke Crkve. Objavio ju je na svetkovinu Uzašašća Gospodina, stavljajući je pod zaštitu Duha Svetoga, koji je stvaratelj jedinstva u različitosti. U istome liturgijskom i duhovnom kontekstu, mi je sada komemoriramo, i preporučujemo Božjem narodu.

Drugi vatikanski sabor prepoznao je da je pokret za uspostavu jedinstva svih kršćana, „pod vodstvom Duha Svetoga“ (*UR*, 1). Potvrdio je također da Duh Sveti, dok „ostvaruje različitost milosti i službi“, jest i „princip jedinstva Crkve“ (*UR*, 2). *Ut unum sint* potvrđuje da se „legitimna različitost stvarno ne protivi jedinstvu Crkve, nego joj uvećava ukras i nemalo doprinosi ispunjenju njezina poslanja“ (*UUS*, br. 50). Doista, „samo je Duh Sveti sposoban zapaliti raznolikost, mnogostrukost i istodobno uspostaviti jedinstvo [...] On je taj koji donosi sklad Crkvi“, jer, kako kaže sveti Bazilije Veliki, „On je sklad“ (*Homilija u katedrali Duha Svetoga*, Istanbul, 29. studenoga 2014.).

Na ovu obljetnicu, zahvaljujem Gospodinu na hodu koji nam je omogućio da kao kršćani putujemo u potrazi za potpunim zajedništvom. I ja dijelim zdravu nestrpljivost svih onih koji kadkad misle da možemo i trebamo učiniti više. Ipak, ne bi nam trebalo nedostajati vjere i zahvalnosti: mnogo je koraka za zacjeljivanje stoljetnih i tisućljetnih rana u ovim proteklim desetljećima učinjeno. Uzajamno znanje i poštovanje porasli su i pomogli u prevladavanju duboko ukorijenjenih predrasuda. Razvili su se teološki dijalog i dijalog ljubavi, kao i različiti oblici suradnje u dijalogu života, na pastoralnoj i na kulturnoj razini. U ovom se

trenutku moje misli okreću mojoj ljubljenoj braći glavama različitih Crkava i kršćanskih zajednica i širi se na našu braću i sestre svih kršćanskih tradicija koje su naši suputnici na ovom putu. Poput učenika iz Emausa možemo osjetiti prisutnost uskrsnulog Krista koji nam se pridružio i objašnjava nam Pismo i prepoznamo ga u lomljenju kruha, dok čekamo dan kada ćemo zajednički dijeliti euharistijski stol.

Ponovno izričem svoju zahvalnost svima koji su radili i nastavljaju raditi u već spomenutom Dikasteriju kako bi u Crkvi održali živom svijest o ovom neopozivu cilju. Posebno mi je drago što mogu pozdraviti dvije nedavne inicijative. Prva je *Ekumenski Vademecum* za biskupe koji će biti objavljen ove jeseni, kao ohrabrenje i vodič za izvršavanje njihovih ekumenskih zadaća. Zapravo, služenje jedinstvu bitni je aspekt poslanja svakog biskupa, koji je „vidljivi izvor i temelj jedinstva“ u njegovoj partikularnoj crkvi (*Lumen Gentium*, 23; usp. CIC 383 §3; CCEO 902-908). Druga je inicijativa pokretanje časopisa *Acta Oecumenica* koji obnavljanjem informatičke službe Dikasterija, želi biti pomoć svima koji rade u službi jedinstva.

Na putu koji vodi do punog zajedništva važno je imati na umu već ostvareni napredak, ali jednako je važno zajedno s enciklikom *Ut unum sint* zapitati se: „Quanta est nobis via?“ (br. 77). Jedno je sigurno: jedinstvo nije rezultat našeg djelovanja, nego dar Duha Svetoga. Ipak, „jedinstvo se neće dogoditi kao čudo na samom kraju. Umjesto toga, jedinstvo dolazi u putovanju; to čini Duh Sveti na putovanju“ (*Homilija na Večernjoj molitvi*, Sveti Pavao Izvan Zidina, 25. siječnja 2014.). S pouzdanjem, zato, zamolimo Duha Svetoga da vodi naše korake i omogući svima da čuju poziv da s obnovljenim zanosom rade za ekumenizam. Neka Duh Sveti potakne nove proročke geste i osnaži bratsku ljubav među svim Kristovim učenicima, „da svijet uzvjeruje“ (Iv 17, 21), na sve veću hvalu Oca našega koji je na nebesima.

Franjo
Vatikan, 24. svibnja 2020.

Preveo: Ivan Macut